Marți, 24 Noiembrie, 2026
Sf. Sfinții Mc. Clement, episcopul Romei, și Petru, episcopul Alexandriei

1 Timotei 1

8 Noi însă știm că legea-i bună
dac'o folosești legal[1];

9 știind aceasta, că legea nu-i
pentru cel drept, ci pentru cei
fărădelege și nesupuși, pentru cei
necredincioși și păcătoși, pentru
necuvioși și spurcați, pentru ucigașii de tată și ucigașii de mamă,
pentru asasini,

10 pentru cei desfrânați, pentru
sodomiți, pentru vânzătorii de oameni, pentru cei mincinoși, pentru
cei ce jură strâmb și pentru tot
ceea ce se împotrivește învățăturii
sănătoase

11 după Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu, care mi-a fost
încredințată mie.

12 Mulțumesc Celui ce m'a întărit,
lui Hristos Iisus, Domnul nostru,
că m'a socotit credincios[2] prin
aceea că m'a pus să-I slujesc,

13 pe mine, cel ce mai'nainte eram
blasfemiator și prigonitor și batjocoritor. Dar am fost miluit, fiindcă'ntru necredință am făcut-o din
neștiință[3];

14 și harul Domnului nostru cu'mbelșugare a prisosit împreună cu
credința și cu iubirea cea întru
Hristos Iisus.

Luca 14

25 Și mergeau cu El mulțimi numeroase; și, întorcându-Se, le-a
zis:

26 „Dacă vine cineva la Mine și nu
urăște[4] pe tatăl său și pe mamă și

[1] Literal: dacă cineva se folosește de ea potrivit legii; în conformitate cu ceea ce spune legea însăși.

[2] = Fidel; demn de încredere.

[3] Necredința – nu prin refuzul de a crede, ci prin absența revelației – este izvor al ignoranței și, ca urmare, circumstanță atenuantă acordată de Dumnezeu celor ce, în interiorul ei, săvârșesc răul: „De nu le-aș fi spus, păcat n'ar avea" (In 15, 22). Pavel se referă la atitudinea și faptele lui de dinainte de convertire.

[4] Ebraism preluat de greaca veche și, prin ea, de limbile moderne. Nu e vorba de a urî în înțelesul propriu al cuvântului, căci Iisus nu îndeamnă niciodată la ură, ci la capacitatea de a te despărți imediat și total de cei dragi spre a deveni adept apropiat al Domnului. Matei, care și-a

pe femeie și pe copil și pe frați și pe surori, până și viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.

27 Și cel ce nu-și poartă crucea și nu-Mi urmează Mie, nu poate fi ucenicul Meu.

28 Cine dintre voi, vrând să-și zidească un turn, nu stă mai întâi și-și face socoteala cheltuielii, dacă are cu ce să-l termine?,

29 ca nu cumva, punându-i temelia și neputând să-l isprăvească, toți cei care vor vedea să înceapă a-l lua în râs,

30 zicând: Acest om a început să zidească și n'a putut isprăvi!...

31 Sau care împărat, plecând să se bată'n război cu alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă e'n stare să-l întâmpine cu zece mii pe cel care vine împotrivă-i cu douăzeci de mii?

32 Iar de nu, fiind acela încă departe, îi trimite solie și se roagă de pace.

33 Așadar, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenic al Meu.

34 Bună este sarea; dar dacă și sarea își va pierde gustul, cu ce va fi dreasă?

35 Nu mai e bună de nimic, nici în pământ, nici în gunoi, ci se aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit, să audă!"[5]

Tâlcuire

„Bună este sarea; dar dacă și sarea se va strica, cu ce va fi dreasă?" Sarea sunt ucenicii Domnului care, propovăduind învățăturile Lui oamenilor, au înlăturat din aceștia stricăciunea sufletească. Dacă vom numi educație această propovăduire, înseamnă că putem numi sare și educația. Deci, putem spune cu alte cuvinte: bună e educația, dar dacă și educația se va strica, la ce mai este bună? Educația lucrează precum sarea atunci când e pătrunsă de principiile și elementele învățăturii Domnului, când se află în ucenicie la Domnul; dar îndată ce se abate de la această cale și în locul învățăturii Domnului își în-

scris Evanghelia mai întâi în aramaică și apoi în greacă, a fost conștient de riscul acestui cuvânt și a formulat aceeași teză în termeni prioritari: „Cel ce-și iubește pe tatăl său (...) mai mult decât pe Mine..." (Mt 10, 37).

[5] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

susește învățături străine, se strică și devine netrebnică, se molipsește ea însăși de stricăciune, de rătăcire și minciună și începe să lucreze nu spre vindecare, ci spre îmbolnăvire. Istoria a dovedit și dovedește acest lucru cu numeroase pilde. Dar de ce nu ia nimeni aminte la aceste pilde? Vrăjmașul îi întunecă pe toți și lor li se pare că a sta în lumină înseamnă a te ține cât mai departe de învățătura Domnului.[6]

[6] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*